

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Marie Žiškové a soudců JUDr. Lenky Kaniové, JUDr. Josefa Baxy, Mgr. Daniely Zemanové a JUDr. Karla Šimky v právní věci žalobce **M. T.**, zastoupeného JUDr. Hanou Benešovou, advokátkou se sídlem Praha 8, Sokolovská 124, proti žalovanému **Ministerstvu vnitra**, se sídlem Praha 7, Nad Štolou 3, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 21. 6. 2005, č. j. OAM-1061/VL-19-VL02-2005, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 30. 11. 2005, č. j. 62 Az 53/2005 – 18,

t a k t o :

- I.** Kasační stížnost **se odmítá** pro nepřijatelnost.
- II.** Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.
- III.** Odměna advokátky JUDr. Hany Benešové **se určuje** částkou 4800 Kč, která bude vyplacena z účtu Nejvyššího správního soudu do 60 dnů od právní moci tohoto usnesení.

O d ů v o d n ě n í :

Rozhodnutím ze dne 21. 6. 2005, č. j. OAM-1061/VL-19-VL02-2005, žalovaný zamítl žalobcovu žádost o udělení azylu jako zjevně nedůvodnou podle § 16 odst. 1 písm. g) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o azylu“, ve znění účinném do 31. 8. 2006).

Žalobce proti rozhodnutí žalovaného podal žalobu, kterou Krajský soud v Ostravě zamítl podle § 78 odst. 7 s. ř. s. rozsudkem ze dne 30. 11. 2005.

Rozsudek žalobce (dále též stěžovatel) napadl kasační stížností. Poukázal na ustanovení zákona č. 71/1976 Sb., o správním řízení, ve znění účinném do 31. 12. 2005 (správní řád), která byla porušena při zjišťování skutkového stavu, přičemž pro tyto vady měl krajský soud rozhodnutí žalovaného zrušit, a dodal, že splňuje zákonné podmínky pro udělení azylu podle § 12 a § 14 zákona o azylu, resp. i pro vztažení překážky vycestování. V doplnění kasační stížnosti ze dne 30. 3. 2007 uvedl, že i když se obrátil na státní orgány, nedomohl se nápravy situace. Na Ukrajinu se přestěhoval s otcem z Abcházie v době, kdy byla ve válečném konfliktu s Gruzii. Ukrajina však podporovala Gruzii. Některé jeho problémy zejména při získávání pracovní příležitosti spočívaly právě v této skutečnosti. Tato situace je hodna zvláštního zřetele, protože mu měl být udělen humanitární azyl. Navrhl, aby Nejvyšší správní soud zrušil napadený rozsudek krajského soudu a věc mu vrátil k dalšímu řízení.

Po konstatování přípustnosti kasační stížnosti se Nejvyšší správní soud ve smyslu § 104a s. ř. s. zabýval otázkou, zda kasační stížnost svým významem podstatně přesahuje vlastní zájmy stěžovatele.

K podrobnějšímu vymezení institutu přijatelnosti kasační stížnosti ve věcech azylu (mezinárodní ochrany) lze pro stručnost odkázat např. na usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 4. 2006, č. j. 1 Azs 13/2006 - 39, publikované pod č. 933/2006 Sb. NSS.

Stěžovatel v žalobě i v kasační stížnosti poukázal na splnění podmínek pro vztažení překážek vycestování. S tímto žalobním bodem se však krajský soud nevypořádal. Podle výše citovaného usnesení se o případ přijatelnosti kasační stížnosti může jednat mj. tehdy, pokud by bylo v napadeném rozhodnutí krajského soudu shledáno zásadní pochybení, které mohlo mít dopad do hmotně-právního postavení stěžovatele; příkladem toho může být např. hrubé pochybení krajského soudu v jednotlivém případě při výkladu hmotného či procesního práva. Nejvyšší správní soud však v rámci této kategorie přijatelnosti není povolán přezkoumávat jakékoliv pochybení krajského soudu, ale pouze pochybení tak výrazné intenzity, o němž se lze důvodně domnívat, že kdyby k němu nedošlo, věcné rozhodnutí krajského soudu by bylo odlišné. To konkrétně znamená, že některé typové případy, ve kterých byly do účinnosti § 104a s. ř. s. kasační stížnosti shledávány důvodnými a na jejich základě kasační soud rušil rozhodnutí krajských soudů, nemusí již být nyní vůbec shledány přijatelnými a tedy ani věcně projednatelnými. To platí zejména v případech porušení kogentních procesních norem, která automaticky vedla ke kasaci rozhodnutí krajských soudů.

V nyní souzené věci však výše uvedené opomenutí nebylo tak výrazné intenzity, aby mělo vliv na rozhodnutí ve věci samé. Totiž, otázka povinnosti správního orgánu rozhodnout o překážkách vycestování za současného zamítnutí žádosti o udělení azylu jako zjevně nedůvodné dle § 16 zákona o azylu již byla předmětem rozsudku tohoto soudu ze dne 22. 9. 2004, č. j. 5 Azs 230/2004 - 45, www.nssoud.cz, v němž uzavřel, že konstatování, zda se na cizince vztahuje překážka vycestování je ve smyslu § 28 zákona o azylu obligatorní částí rozhodnutí pouze v případě udělení či neudělení azylu v režimu § 12, § 13 a § 14 téhož zákona. Předmětná vada řízení před soudem tak v daném případě nemohla způsobit přijatelnost kasační stížnosti, neboť ani její odstranění by nevedlo ke vzniku možnosti dosáhnout změny rozhodnutí ve věci samé.

K otázce povinnosti správního orgánu posuzovat podmínky pro udělení humanitárního azylu za situace, kdy je žádost o udělení azylu zamítána jako zjevně nedůvodná podle § 16 zákona o azylu se pak Nejvyšší správní soud již dříve vyjádřil např. ve svém rozsudku ze dne 15. 10. 2003, č. j. 1 Azs 8/2003 - 90, www.nssoud.cz, tak, že výrok o zamítnutí žádosti o udělení azylu podle § 16 zákona o azylu je s výrokem o neudělení azylu podle § 14 zákona o azylu v logickém rozporu.

Tvrdil-li žalobce splnění podmínek pro udělení azylu dle § 12 zákona o azylu, nutno uvést, že Nejvyšší správní soud již v rozsudku ze dne 4. 12. 2003, č. j. 2 Azs 47/2003 - 130, publikovaném pod č. 244/2004 Sb. NSS, uvedl, že naplnění podmínek pro zamítnutí žádosti o azyl jako zjevně nedůvodné podle § 16 zákona o azylu vylučuje posouzení žádosti podle § 12 téhož zákona.

Obecné námitky týkající se nedostatečného soudního přezkumu postupu správního orgánu při zjišťování skutkového stavu bez upřesnění konkrétních pochybení jak soudu, tak správního orgánu, byly již předmětem množství rozhodnutí zdejšího soudu, namátkou

Ize uvést například rozsudek ze dne 18. 1. 2006, č. j. 1 Azs 112/2004 - 61, www.nssoud.cz, či rozsudek ze dne 27. 10. 2005, č. j. 1 Azs 174/2004 - 103, www.nssoud.cz.

Pokud stěžovatel v kasační stížnosti dával své problémy do souvislosti se svým přestěhováním na Ukrajinu z Abcházie, která byla ve válečném stavu s Gruzii, jež byla Ukrajinou podporována, pak jde o tvrzení, která ve správním řízení ani v řízení před krajským soudem neuváděl. Z pohledu přezkumu kasačním soudem jde o tvrzení nová, která stěžovatel uplatnil až poté, co bylo vydáno napadené rozhodnutí. K takovým skutečnostem Nejvyšší správní soud nepřihlíží (§ 109 odst. 4 s. ř. s.).

Ustálená a vnitřně jednotná judikatura Nejvyššího správního soudu tak poskytuje dostatečnou odpověď na všechny námitky podávané v kasační stížnosti. Za těchto okolností soud konstatuje, že kasační stížnost svým významem podstatně nepřesahuje vlastní zájmy stěžovatele. Shledal ji proto ve smyslu § 104a s. ř. s. nepřijatelnou a z tohoto důvodu ji odmítl.

Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o § 60 odst. 3 ve spojení s § 120 s. ř. s., podle nichž žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, pokud byla kasační stížnost odmítnuta.

Žalobci byla pro řízení o výše uvedené kasační stížnosti ustanovena zástupkyní advokátka; v takovém případě platí hotové výdaje a odměnu za zastupování stát (§ 35 odst. 8, § 120 s. ř. s.).

Výše odměny byla stanovena podle vyhlášky č. 177/1996 Sb., advokátního tarifu, a to za dva úkony právní služby spočívající v převzetí a přípravě právního zastoupení a v písemném podání týkajícím se věci samé ze dne 30. 3. 2007, a náhrady hotových výdajů, tedy ve výši 2x 2100 Kč a 2x 300 Kč [§ 7, § 9 odst. 3 písm. f), § 11 odst. 1 písm. b), d), § 13 odst. 3 citované vyhlášky], celkem 4800 Kč.

Tato částka bude vyplacena z účtu Nejvyššího správního soudu do šedesáti dnů od právní moci tohoto rozhodnutí.

P o u ě n í : Proti tomuto rozhodnutí **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 23. května 2007

JUDr. Marie Žišková
předsedkyně senátu